

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης
Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Ἐίχομεν εἰς προλαβὸν φύλλον ἀναγράψαι ὅτι τὰ πλείστα τῶν ζητημάτων λαμβάνουσι διεύθυνσιν εἰς εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς, οὕτω δὲ ἀντὶ λύσεως περιπλέονται ταῦτα καὶ συσσωρεύονται, ἐπιτηδευομένης τῆς Εὐρώπης ὅτι ἀντιλαμβάνεται οὕτω κάλλιον τὴν τε γνώμην τῶν διαφερομένων καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας αὐτῶν, ἀτυχῶς ὅμως ἐπὶ λελυμένων ζητημάτων αἱ Ἐπιτροπαὶ τίνα λόγον δύνανται νὰ ἔχωσιν; Ἴσως ἐπιθυμοῦσιν αἱ Δυνάμεις δι' αὐτῶν νὰ συγκαλύψωσι τὰς δυσμενεῖς αὐτῶν ἀποφάσεις, ἴσως δὲ καὶ νὰ ζητῶσι τὴν βραδύτητα τῆς λύσεως τούτων διὰ τῆς παρεμπύσεως τῶν Ἐπιτροπῶν. Ὅπως ὅμως, εἴτε οὗτος, εἴτε ἐκεῖνος τῶν λόγων παρεμβάλλεται ἐπιτηδείως ὑπὸ τῆς διπλωματίας, τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι τὸ αὐτὸ, οὐδὲ ὁ σκοπὸς δύναται ν' ἀποβλέψῃ εἰς διόρθωσιν κακῆς ἀποφάσεως. Αἱ Ἐπιτροπαὶ τῆς Λονδινεῖου συνθήκης εἰς οὐδὲν προέβησαν ἤδη, ἵνα καταφανῆ ἢ ἐνέργεια αὐτῶν καὶ ἰδίως ἢ ἐξ αὐτῶν ὠφέλεια, μίᾳ ὅμως τούτων ἢ τῶν Ἡπειρωτικῶν συνόρων, ἢ ἐντολὴν λαβούσα νὰ διαδράμῃ τὴν μεταξὺ Κορυθαῶς καὶ Στύλου γραμμὴν, νὰ γνωρίσῃ τὰ ἐν αὐτῇ κείμενα χωρία τίνα γλώσσαν λαλοῦσι καὶ νὰ διαχωρίσῃ ταῦτα κατὰ τὸ ἴδιωμα τῆς γλώσσης τῶν κατοίκων τούτων εἰς Ἀλβανικὸν καὶ Ἑλληνικὸν Κράτος, ἐπὶ τίνος λογικοῦ ἐστηρίχθη νόμος, τίνα σκοπὸν πραγματικῶν δύναται νὰ ὀρίσῃ τῶν συμφερόντων τῶν δύο λαῶν, καὶ τέλος ποῖα συνέδησις διέπει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐντολῆς αὐτῆς; Ἐκ ταύτης μόνης ἄρα δὲν καταφαίνεται ἢ ἀποτυχία τῆς εὐρέσεως τῶν Ἐπιτροπῶν; Ἐὰν αὕτη μὴ ἀστείευηται, διότι ἀστεία ὄντως εἶναι ἢ μέχρι τοῦδε δράσις αὐτῆς, τίς ὁ λόγος τῶν λογοπαγιῶν, τῆς εἰρωνίας, ἀλλὰ συνάμα καὶ τῆς θαναύσου συμπεριφορᾶς μελῶν τινῶν αὐτῆς, τὰ ὅποια οὔτε τὸν ἐγωϊσμὸν, οὔτε τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν, ἀλλ' οὔτε καὶ τὴν οἰκογενειακὴν τιμὴν σέβονται;

Σιωπῶμεν πρὸ τῆς ἀνηκούστου ταύτης συμπεριφορᾶς καὶ θαυμάζομεν πῶς φύλλον ὡς ἡ «Νέα Ἡμέρα», συμβουλεύει τὰ ἀντίποινα εἰς τοὺς δράστας τῶν θαναύσων τούτων ἐπεισοδίων, τὰ ὅποια φρονοῦμεν ἀδιστάκτως ὅτι γεννῶνται ἐπίτηδες ὅπως ἀπογοητευθῇ ὁ Ἡπειρωτικὸς λαὸς καὶ προβῇ εἰς ἔργα ἀποδοκιμασίας καὶ ἀρνήθη τὴν φιλοξενίαν εἰς τοὺς κακοὺς τούτους ξένους αὐτῶν. Οὐχί, φρονοῦμεν ὅτι μέχρις οὗ λήξῃ ἢ ἀποστολῇ τῆς γελοίας ταύτης ἐπιτροπῆς δέον ὁ Ἡπειρωτικὸς λαὸς νὰ δείξῃ μετ' αὐταπαρνήσεως διαγωγὴν ἐντιμον, ἐθνικὴν, ἀνθρωπιστικὴν εἰς τὴν ἀναξίαν διαγωγὴν τῶν παρεκτρεπομένων τούτων εὐγενῶν, οἵτινες ὑπερέβησαν τοὺς Ἐνετοὺς καὶ τοὺς Ῥωμαίους τῶν παλαιῶν

χρόνων. Ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει νὰ ἐγκαρτερήσῃ εἰς τὴν ἐπονείδιστον ταύτην διαγωγὴν, ἵνα ἐξαναστή ὅταν ἔλθῃ ἢ ὦρα τῆς ἀρνήσεως αὐτῆς ἐπὶ τῇ δυσμενεῖ ἀποφάσει τοῦ Συνεδρίου τοῦ Λονδίνου, τὸ ὅποιον ἓνα ἔθετο σκοπὸν, πῶς νὰ ἀποκρούσῃ πᾶσαν ρῆξιν τῆς ὁμοφωνίας τῶν Δυνάμεων καὶ κυρίως Εὐρωπαϊκῶν πόλεμον, ἔστω καὶ ἂν τὰ Βαλκανικὰ Κράτη ἀναλώμασιν αὐτῶν χορτάσωσι τὴν βουλιμίαν τῶν διαπληκτιζομένων ἀρπάγων. Τότε ἢ Ἑλλὰς θὰ δυνηθῇ νὰ φωνήσῃ «κάτω τὰς χεῖρας», δὲν δύναμαι νὰ γείνω τὸ μέσον τῆς ἰδικῆς σας εἰρήνης ἐγκαταλείπουσα τὰ τέκνα μου εἰς χειροτέραν δουλείαν τῆς Τουρκικῆς κακοδαιμονίας.

Ἄλλ' ὅμως εἰναῖτι καιρὸς τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν μελλόντων γενέσθαι, ἴσως δὲ καὶ ἄλλην τινα πορείαν λάβωσι τὰ πράγματα μὴ ἐπιβληθέντα ἀκόμη ὑπὸ τῶν Δυνάμεων. Ἴδωμεν ἤδη ὅποιαν τροπὴν λαμβάνουσιν αἱ τῆς εἰρήνης διαπραγματεύσεις, ὑποχωρούντων τῶν τε πληρεξουσίων τῆς Πύλης καὶ τῶν ἡμετέρων τοιούτων; Εἰ καὶ τηρεῖται μυστικὸν κοινὸν τὸ ἔργον τῶν πληρεξουσίων, αἱ εἰδήσεις ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Κωνσταντινουπόλεως συγκρούονται ἀντιφατικῶς, διότι ἐκατέρωθεν λέγεται «δέον νὰ ὑποχωρήσωσιν ἐκεῖνοι διὰ νὰ κλείσῃ ἢ εἰρήνη», ὅταν δὲ ζητῆται οὕτω ἢ ὑποχώρησις, ἀγνοοῦμεν ὅποια θὰ εἶναι ἢ διαλλακτικὴ συζήτησις τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἐὰν δώσῃ τις πίστιν εἰς τίνα λεγόμενα σημεῖα, τὴν ἀποστράτευσιν τῆς Τουρκίας, τοὺς λόγους τῶν Ἰπουργῶν αὐτῆς, τῶν στρατιωτικῶν φρονίμων καὶ πολιτικῶν τοιούτων, τὴν ἀχρηματίαν, τὴν ἔλλειψιν πειθαρχίας τοῦ στρατοῦ, τὴν ναυτικὴν ἀδυναμίαν, τὴν ἀπομόνωσιν τῶν συμμάχων καὶ τὰς συμβουλὰς τῶν κυριωτέρων Δυνάμεων, ἀπέναντι συμμαχικῆς δράσεως τῶν Βαλκανικῶν, καλῆς καταστάσεως τοῦ στρατοῦ αὐτῶν, καὶ ἄλλων τινῶν στοιχείων ἀποκλειόντων τὴν νίκην εἰς τοὺς Τούρκους, ἢ εἰρήνην εἶναι ἔργον σωτήριον δι' αὐτοὺς καὶ ἐπιβεβλημένον ἐν τῇ παρουσίᾳ περιστάσει. Δέον ἄρα νὰ ἐξασφαλισθῇ αὕτη πρὸς τὸ συμφέρον ἡμῶν, διότι εἶναι ἀκόμη καιρὸς νὰ ἐπιβληθῇ τὸ Ἑλληνικὸν τηλεβόλον, ἔστω καὶ ἂν εἶναι ἢ ἐνδεκάτη ἤδη ὦρα τῆς ἐπιβολῆς. Μὴ βραδύνωμεν ἐπιμένοντες, μὴ σπεύσωμεν ὑποχωροῦντες, περὶ τῶν λοιπῶν λεπτομερειῶν ἅς κρίνωσιν οἱ ἀρμόδιοι καὶ ἅς ἀποφασίσωσιν. Μακρὰν ὅμως αἱ Ἐπιτροπαὶ, μακρὰν τὰ συνέδρια, μακρὰν αἱ ἄγνωστοι ἡμῖν ἀποφάσεις τῶν Ἀρειῶν πάγων τῆς Πολιτικῆς, εἰς οὓς κρίνουσι τινες ὀρθὸν νὰ καταφύγωμεν. Αἱ Ἐπιτροπαὶ δὲν λύουσι τὰ ζητήματα, εἶπομεν ἐν ἀρχῇ, περιπλέκουσι ταῦτα καὶ καθίστανται πολυπλοκώτερα καὶ κινδυνωδέστερα. Ἡ εἰρήνη ἔστω πλήρης, ἀκριβῆς, σαφῆς καὶ τελεία, ἵνα ἢ μακρὰ, ὠφέλιμος καὶ ἐπιτυχῆς.

Αἱ μεχρι τοῦδε ἐνεργεῖαι τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου περὶ ἰδρυσεως ἐφετείου ἐν Σύρῳ

Σοβαρωτάτη, ἀνταξία τῆς σοβαρότητος τοῦ ζητήματος, ἦτο ἡ συνεδρία τοῦ παρ' ἡμῖν Δικηγορικοῦ Συλλόγου τοῦ παρελθόντος Σαββάτου.

ὑπὸ τὴν δεξιὰν διεύθυνσιν τοῦ Προέδρου κ. Μιχ. Ναύτη, ὄντος Γραμματέως τοῦ κ. Θεοδ. Δρακάκη, ἤρξατο ἡ συζήτησις τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου διὰ τὸν τόπον ἡμῶν ζητήματος, λαβόντων τὸν λόγον ἐκ περιτροπῆς τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου κ. κ. Βοκοποπούλου, Ἐλευθεριάδου, Φραγκοπούλου, Παπαδάμ, Ν. Καμινῆ κλπ. οἵτινες διὰ σοβαρῶν καὶ ἀσαφῶν ἐπιχειρημάτων ἐξέδησαν ὅτι αὐτὸ τὸ συμφέρον τῆς Δικαιοσύνης, ἐπιβάλλει τὴν ἴδρυσιν τοῦ Ἐφετείου ἐν Σύρῳ. Ὅπουδήποτε δ' ἀλλαγῆ καὶ ἂν ἰδρυσθῇ τὸ Ἐφετεῖον Αἰγαίου, δὲν θὰ ἐξυπηρετήσῃ οὐδαμῶς τὴν Δικαιοσύνην.

Μετὰ τὰς γενομένας σοβαρωτάτας καὶ ἐμπεριστατωμένας συζητήσεις ὁ Σύλλογος ἀνέθηκεν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν κ.κ. Ναύτη, προέδρου, Βαρδάκα ἀντιπροέδρου Πατρικίου, Σοφιανοῦ, Παπαγεωργοπούλου καὶ Δρακάκη, τὴν σύνταξιν ὑπομνήματος περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὅπερ ὑπόμνημα, ἀφ' οὗ προηγουμένως ὑποβληθῆ ὑπὸ τὴν κρίσιν ὀλοκλήρου τοῦ Συλλόγου, ν' ἀποφασισθῇ ἂν τοῦτο θὰ ὑποβληθῆ ὑπηρεσιακῶς πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἢ καὶ δι' αὐτοπροσώπου εἰς Ἀθήνας μεταβάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πρὸς ἐνέργειαν.

Ὡς πληροφοροσόμεθα, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου μετὰ πολλοῦ ζήλου ἐπελήφθη τῆς συντάξεως τοῦ ὑπομνήματος, συνήλθεν εἰς συνεδρίαν, συνέταξε τὸ ὑπόμνημα καὶ σήμερον Σάββατον ὥραν 10 Π. Μ. συνήλθε πρὸς συζήτησιν τούτου.

Ἐπὶ ταῖς ἐνεργείαις ταύταις τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου συγκαίρομεν αὐτῶ καὶ ἐκφράζομεν τὴν χαρὰν μας, προτρέποντες τὸν Σύλλογον ὅπως μὴ παύσῃτε ἐνεργῶν μέχρι τελείας ἐπιτυχίας τοῦ ζητήματος.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ
ΔΩΡΕΑΝ ἢ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ;

Τὰ διδασκικά βιβλία κατανοῦν νὰ εἶνε ἢ βαρυντέρα φορολογία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Καὶ ἀτυχῶς εἶνε εἶδη τῆς πρώτης ἀνάγκης, ἀφοῦ ἢ ἐκπαίδευσις εἶνε ὑποχρεωτικὴ. Τὸ Σύνταγμα

λέγει ότι το Κράτος παρέχει δωρεάν την εκπαίδευση του λαού. Και όμως ένα βιβλίο, το όποιο έπρεπε να είχε μόνον 50 λεπτά, στοιχίζει 1 και 50. Και ούτω καθ'εξής. Είς τρόπον ώστε, εάν θελήση τις κα στείλη το παιδί του εις το Δημοικόν Σχολείον πρέπει να δαπανήση 20 δραχμάς. Και ή άδικος αήτη φορολογία δεν είνε του έκδότη, άλλ' αούτου του Κράτους, το όποιον επιβαρύνει το κάθε βιβλίον με το περίφημον φορολογικόν βιβλίωσημον. Είνε και τούτο ένα από τα πολλά δώρα, τα όποια έχάρισεν εις τον λαόν ή εξέγερσις αούτου, διότι δεν ήδύνατο πλέον να ύποφέρει τα φορολογικά βάρη!

Αλλά το κακόν είνε ότι και με όλην αήτην την άκριβειαν το διδακικόν βιβλίον δεν έβελτιώθη διόλου, αλλά παρέμεινε όπως ήτο, εάν δεν χειροτέρευσε. Ίσως έβελτιώθη ο τύπος, το χαρτί, αι εικόνες, αλλά ποτ' να φθάση το γεωμανικόν, το γαλλικόν, το άγγλικόν διδακικόν βιβλίον, το όποιον στοιχίζει και . . . ολιγώτερον

Και όμως είνε αληθές ότι ο τραυματισμός της καλαισθησίας των παιδων είνε πάντοτε κακόν. Και ήδύνατό τις να παραβλέψη εις την καλαισθησίαν του βιβλίου των μαθητών, εάν ύπήρχε εν αούτω ύλη καλύτερα. Αλλά δυστυχώς, με όλους τους νόμους και με όλους τους διαγωνισμούς και με όλας τας αδειησότητας και με όλην την . . . ανόρθωσιν, ούδεν έγνετο καλύτερον. Ίδίως το "Αναγνωματάρια έχον καλύτερα. Όχι μόνον στερούνται γλώσσης και ύφους, αλλά λείπει από αούτά ή χάρις, δηλαδή το καλύτερον συσταικόν, εις τρόπον ώστε ούδεν προξενούν ένδιαφέρον. Φερεκύδης.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τά νεώτερα

Αί μεταξύ των Πληρεξουσίων της ειρήνης συζητήσεις επί των διαφορών Ελλάδος και Τουρκίας εξακολουθούν εν Αθήναις όμαλώς, έπιδεικνυμένης φιλειρηνικής τάσεως εξ άμφοτέρων των μερών. Πιστεύεται, ότι περι τα μέσα της προσεχούς έβδομάδος θα φθάσωμεν εις την ύπογραφήν της συνθήκης. — Κατέπλευσεν εις τον Ναύσταθμον το δεύτερον ύποδρύχιον «Σιφίας» ναυπηγηθέν εις τα γαλλικά ναυπηγεία Κρεζώ. — Η Κυβέρνησις διέψευσε την είδησιν περί άγορας Νιρήςτων. — Γίνεταί ήδη ή ανταλλαγή των αιχμαλώτων μεταξύ Ελλάδος και Βουλγαρίας. — Ο Αμέλιο άνεκλήθη εκ Ρόδου, διορισθείς άρχιστράτηγος εις Τριπολιτίδα.

Διά τον κ. Δήμαρχον

Η όδός Παυσιλύπου, δι' ής επικοινωνούσιν οι κάτοικοι άμφοτέρων των πόλεων, εδρίσκειτα εις άθλιαν και έλκετινήν κατάστασιν και επιβάλλεται ή έπισκευή ταύτης, καθόσον μεγάλης καταπονώντα: οι διαβάται αούτης. Ανήκει αήτη εις τον ήμέτερον Δήμον και διά τούτο επιστώμεν την προσοχήν και την μέριμναν του Δημάρχου Έρμουπόλεως.

Ο διάπλους των Δαρδανελλίων

Δημοσιεύομεν κατωτέρω το πρόγραμμα της κινήσεως των πλοηγών άτμοπλοίων, των όδηγούντων τα δια των στενών των Δαρδανελλίων εισπλέοντα και εκπλέοντα άτμόπλοια, ως τούτο έκαυονίσθη υπό της Τουρκικής Λιμενικής Αρχής των Στενών δια τους μήνας Οκτώβριον, Νοέμβριον, Δεκέμβριον 1913 και Ιανουάριον 1914 (π. ήμ.).

Αναχωρήσεις εκ Δαρδανελλίων (εισπλους)

Τήν 8 1)2 έκάστης πρωίας, ή πρώτη συνοδεία των τή όδηγία του πλοηγού εισπλέοντων έμπορικών.

Τήν 10 1)2 της πρωίας, ή τελευταία συνοδεία τούτων.

Αναχωρήσεις εκ του άκρωτηρίου Έλλη (έκπλους).

Τήν 1 μ. μ., ή πρώτη συνοδεία των εκπλέοντων των στενών άτμοπλοίων.

Τήν 2 μ. μ., ή τελευταία συνοδεία τούτων.

Ο κ. Αλέξ. Μεταξάς

Μετά πολλής λύπης ήκουσεν ή ήμετέρα κοινωνία την εις την Νομαρχίαν Αργολίδος και Κορινθίας μετάθεσιν του πρώτου Γραμματέως

της Νομαρχίας Κυκλάδων κ. Αλεξάνδρου Μεταξά, επί πολλά έτη διατελέσαντος τούτου παρ' ήμιν και διευθύναντος επί πολλές περιόδους και μετά ζηλευτής άκριβείας την Νομαρχίαν, διακριθέντος δια την ευγένειαν του ήθους και τον ζήλον μετά του όποίου ήτο άφιερωμένος εις το καθήκον αούτου. Απερχόμενος έντεθεν ο κ. Μεταξάς άφίνει αγαθάς άναμνήσεις.

Ανακοίνωσις

Κατ' έκθεσιν του εν Αθήναις κ. Αστυχητικού τά παρ' ήμιν προς αούτον άποσταλέντα πρότινων ήμερών δείγματα βουτύρου των ένταύθα έστιατορίων 1) «Αγγλίας» Δήμου Λουλουδάκη, 2) «Έρμου» Στυλιανού Παναγιωτοπούλου και 3) «Ακταίου» Αντωνίου Πάσσαρη άναλυθέντα εύρέθησαν ταύτα ότι είνε γνήσιου βουτύρου.

Έν Έρμουπόλει τή 12η Οκτωβρίου 1913. (Έκ της Αστυν. Διευθύνσεως Κυκλάδων).

Μία διάλεξις

Χθές το έσπέρας ο Έπιθεωρητής της Έργασίας κ. Σαλιβέρος έκαμε διάλεξιν εν τή αίθουση της «Πανεργατικής Ένώσεως» άναπτύξας τον «περί υγιεινής και ασφαλείας των εργατών νόμον» εν μέσω πολυπληθούς άκροατηρίου εργατών και μη, οστινες μετά πολλής προσοχής παρακολούθησαν την όμιλίαν του κ. Σαλιβέρου, όστις ιδίως έτόνισεν ότι τα εργοστάσια της βυρσοδεψίας από υγιεινής άπόψεως δεν εύρίσκονται εις καλήν κατάστασιν. Ο κ. Σαλιβέρος ειπε προς τούτοις ότι ή Πολιτεία έχει όλην την καλήν διάθεσιν να βελτιώση από πάσης άπόψεως την θέσιν τού εργατού, άλλ' έχει ανάγκην προς τούτω και της συνδρομής του εργατικού πληθυσμού, όστις δέον να μορφωθή και να άποτελέση συνεταιρισμούς, όπως ύποδείξη εν ένώσει τās ανάγκας αούτου.

Εύχαριστείται της «Πανεργατικής» προς τον κ. Καστρονόν

Πληροφρορούμεθα, ότι ή όλομέλεια της «Πανεργατικής Ένώσεως» κατά την χθεσινήν αύτησ συνεδρίαν άπεφάσισε την άποστολήν εύχαριστηρίου έγγραφού προς τον Διευθυντήν της Αστυνομίας κ. Καστρονόν διά το μέτρον της άπαγορεύσεως παροχής οινοπνευμάτων πέραν της 10ης έσπερινής ώρας, όπερ σώζει την υγιείαν και το βαλάντιον του εργατικού κόσμου, και διά τον περιορισμόν των εργασίμων ώρών διαφόρων καταστημάτων προς άνακούφισιν του προσωπικού αούτων και προς το συμφέρον του λαού.

Νέα συνάδελφος

Μετά πολλής χαράς είδομεν επαναληφθεισαν την έκδοσιν της συνάδελφου «Θήρας» της όμωνύμου νήσου, ήτις γράφεται μετά πολλής χάριτος και έκτυπούται μετά ζήλευτης έπιμελείας. Είς την καλήν συνάδελφον εύχόμεθα εύδοκίμησιν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Έπανήλθε προχθές εκ Φαλήρου, όπου οικουγενειακώς παραθέρισε ο άκάματος Διευθυντής της παρ' ήμιν προοδευτικώτατης άτμοπλοίας «Έρμούπολις» κ. Ηλίας Φουστάνος.

— Αφίκετο εκ Κύνθου οικουγενειακώς ο άγαπητός συμπολίτης μας κ. Εύάγγελος Ι. Κελεπής, ένοικιαστής των εκεί Λουτρών, ληξάσης της περιόδου τούτου. — Μετά όλιγοήμερον εν Αθήνας διαμονήν, μεταβάς χάριν ύποθέσεών του, επανήλθεν εκειθεν προχθές ο πάνυ εύδοκίμος πρό πολλών έτών ύπηρετιών ένταύθα άνώτερος διοικητικός υπάλληλος κ. Αλέξανδρος Μεταξάς, Α' Γραμματέως της Νομαρχίας Κυκλάδων.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΕΝ ΣΥΡΩ

Είς το προλαδόν φύλλον είχομεν αναγράψει την εύρεσιν και την περιγραφήν όκτώ άντικειμένων, εξ ών ύπεθέσαμεν ότι εν τή ειρηνιμένη τοποθεσία θα ύπήρχε κτίριον ή ναός του Ποσειδώνος, μετά τινάς δ' ήμέρας άνασκαφέντος του εδάφους άνεκαλύφθησαν όσα εν ύστερογράφω άνεφέραμεν, ήτοι θεμέλια Ιερου τελείου εν τρισί τετραγώνοις, ών το μόν μείζον των άλλων έκάλυπτετο υπό πλακών έγγλύφων πηλίνων, το δ' έτερον χθαμαλότερον μετά δύο βαθμίδων και το τρίτον παρ' αούτά μικρότερον, έπίσης εύρέθησαν μάρμαρά τινα, σύννομοι λίθοι, ίκανοί πλίνθοι, άμφορεύς εις τρία τεμάχια τετραυσιμένως

και εκ πηλού, πλίνθινα τεμάχια διαφόρων πλακών και δατώματος μετ' έγγλύφων σχημάτων ζώνων, πτηγών και άλλων άντικειμένων.

Το Ιερόν τούτο άποτελούμενον εκ τριών όρθογωνίων τετραγώνων, κειμένων παρ' άλλήλοις ούτως, ώστε τα δύο μόν από Β. προς Ν. άποτελούσι συνέχειαν και ένούνται δια δύο βαθμίδων, δι' ών κατέρχεται τις από του βορειοτέρου, έπιμήκονος όντος και ύψηλοτέρου, έχοντος την είσοδον προς Β. εις το νότιον χθαμαλότερον, μαρμαρίνον μετά τοίχου πλινθοκτίστου προς Δ. διήκοντος μέχρι πέρατος και του πρώτου τετραγώνου, παρ' αούτω δέ κειμένου έτέρου μικροτέρου, πλινθοκτίστου μη συγκοινωνούντος τας έτέροις, είναι έκτάσεως ίκανής και το μόν μείζον τετράγωνον έπιμήκως ήν έστρωμένον δια δαπέδου εκ πλακών έπιμήκων τετραγώνων, πλινθίνων, έγγλύφων, μήκους 0,48, πλάτους 0,35 και πάχους 0,05, ών μία μόνον διεσώθη άκεραία, των λοιπών εξαχθεισών εις τεμάχια δια το εθραυστον αούτων και την σκληρότητα της ύπ' αούτης συνεκτικής ύλης, τούτου αι διαστάσεις είσι μήκους 8,35 μ. πλάτους 2,30 και ύψους 0,95 του τοίχου. Το δε προς Ν. αούτου τετράγωνον, χθαμαλότερον όν, εύρηται επί εδάφους μαρμαρίνου και δια δύο βαθμίδων συγκοινωνει τή προηγουμένω, ούτως ώστε κατέρχεται τις εις αούτο εξ εκεινου, αι διαστάσεις αούτου είναι μ. 2,90 πλ. 2,30 και ύψ. του τοίχου 1,15. Ταύτα δ' άπετέλουν τον ναόν, διαιρούμενον συνήθως εις δύο μέρη, τούτων δε το χθαμαλότερον άπετέλει το άδυτον, εν ή βεβαίως θα ύπήρχε το εύρεθεν άγαλμάτιον του Ποσειδώνος, όπερ όμως εκειτο ήδη μικράν του άδύτου τετραυσιμένον και κολοδόν. Καθ' Ηρόδοτον (ς'. 19) το μέρος όπου εκειτο το άγαλμα του θεου ελέγετο κυρίως σηκός, Αμφότερα δε τα τετράγωνα ταύτα έχουσι μήκος 11,30 είναι άρα δια την νήσον ήμιν έκτάκτου αρχαιολογικής σημασίας και πολυτίμου αξίας δια τους βουλομένους να γνωρίσωσι ναόν αρχαίον, ως ο παρών. όστις ανήκει εις την άκμήν της Έλληνικής εποχής της νήσου ήμιν. Πλαγίως του ναού και προς τα Δ. των παρακειμένων τετραγώνων ύπήρχεν έτερον τούτου πλινθοκτίστον μετά του αούτου δαπέδου, όπερ όμως ο ιδιοκτήτης κατέστρεψε συναθροίσας τας πλίνθους αούτου εις τι μέρος του γηπέδου, φαίνεται δε εκ των πλίνθων και των λόγων αούτου ότι δεν ήτο μεγάλης έκτάσεως, έχρησίμευε δε τούτο εις τας ανάγκας του ναού, διότι και έντός αούτου εύρέθη πήλινος έπιμήκως άμφορεύς ύψους 0,74 και περιμέτρου 0,34—0,47 εις τρία τεμάχια τετμημένος δίωτος, στενός, άνευ στομίου, ώτων και θάσεως, όστις θα άπέληγε εις όξειαν άκραν, είναι εκ των άγγείων των χρησίμων τοις παλαιοίς εις λούσιν του σώματος, διατήρησιν οίνου, ελαίου και άλλων ύγρών, ών οι Ιερείς είχαν ανάγκην εις τας σπονδάς των έπευχομένων τή θεώ ναυτιλλομένων και χειμαζομένων κατοίκων, ή φιλοξενουμένων εν τή νήσφ εν χειμερίαις ώραις, Προς Δ. του τετραγώνου τούτου εύρέθη το άγαλμάτιον και ή άνάγλυπτος σκληρά πλάξ της γυναικείας θεάς, ίσως της Αμφιτρίτης. Αούθι εύρέθησαν μάρμαρα έπιμήκη, πλατέα και ως συναρμοζόμενα άλλοτε, ως φαίνεται εκ των εν αούτοις ύπαρχουσών έντομών της συγκολλήσεως αούτων, έγγύς δ' αούτων πλάκες στιλπναι μολυδδόχροσι μ. 0,48, πλ. 0,34 και πχ. 0,015. Όλόκληρος δ' ή ανατολική των δύο πρώτων τετραγώνων πλευρά άποτελείται εκ συννόμων λευκών λίθων μη καταλειπόντων ούδαμοσ σημείον τι είσοδου, φαίνεται δ' ότι από του μέρους τούτου ο ναός ήτο τετελειωμένος δια σκληρών λευκών λίθων, χάριν των πνεόντων βορειών ανέμων, εν ή όλόκληρον το παράλληλον τείχος το προς Δ. είναι πλινθοκτίστον. Άγνωστον δε εάν ύπήρχε τι άλλο δωμάτιον ή τμήμα του ναού εκτός τούτων, διότι δεν εύρομεν ούδαμοσ ίχνη τοιαύτης ύπάρξεως. Το δε πλινθοκτίστον τείχος άποτελει εις την ΝΔ. γωνίαν του αούτου τετράγωνου σχήμα μείζον του όλου πλάτους αούτου, στερεότερον και πυκνότερον ως φέρον πιθανώς το βάρος της στέγης του ναού.

Τέλος κατά μήκος του ναού και εις τα ΒΔ. αούτου είναι το εσχάτως άνορυχθέν φρέαρ του ιδιοκτήτου, ούτινος ούδεν ίχνος προύπήρχεν, έπομένως δέον να μη συγχίση τις την ύπαρξιν αούτου προς σκοπόν έτερον τείνοντα να μορφώση τις γνώμην άλλοίαν προς τα ύπάρχοντα σημεία. Αί πλάκες δ' όμως του δαπέδου ανήκου-

σιν εις εργασίαν εξοχον εποχής καλής, καθ' όσον άφ' ενός μόνον εύρίσκονται αι αύλακες αι πρός συγκόλλησιν γινόμεναι και τεχνικώς πεποιημέ- ναι, άφ' ετέρου δέ η πρόσοψις αυτών είναι κα- λή, πεποιημένη δι' ώραιων έγγλυφών παρι- στωσών διαφόρους μορφάς κατά διαφόρους διευ- θύνσεις και κύκλους, ούτως ώστε το όλον θ' ά- πετέλει ώραιαν μορφήν μωσαϊκού, ου ή σύνθε- σις ανήκειν εις την κεραμειαν τέχνην, ήτις βε- βαιώς ήκμαζεν εν Σύρω. Έντός του φρέατος και πρός Β. διακρίνονται ίχνη τοίχου του ναού διήκοντος μέχρις αυτού του μήκους της περιο- χής, ένθα το έδαφος της εισόδου αυτού.

Έκ της ύφ' ήμων δέ γενομένης έρεύνης εύ- ρομεν ότι η τοποθεσία αυτή ονομάζεται ειδικώς «Ακροδιάς» ή «Ακροδιάς» και κυρίως «στον Ακροδιά». Πόθεν προέκυψεν η ονομασία αυτή δεν είναι γνωστόν ήμιν, ουδ' ήδυνήθημεν άλλως μέχρι τούδε να έρμηνεύσωμεν αυτήν. Έν τῷ δημοσιευθέντι ύφ' ήμων Δεξικῶ τῶν ονομασι- θησίων της νήσου πρό τινος χρόνου εν τῇ «Έφημερίδι» της Σύρου γράφομεν «Ακροδιάς» εκ τινος έγγράφου του 1649 «στον ακροδια». πιθανώτατα δέ είναι ο νῦν «Κροκιδάς». Φαίνε- ται δ' όμως ότι άλλην τινα έρμηνείαν δέον να δώσῃ τις, διότι η ονομασία Κροκιδάς παράγεται από της έγχωρίου διαλέκτου, καθ' ην κρόκαις λέγονται τά ποτάμια λιθάρια, ήτοι ο τόπος ει- ναι πλήρης τοιούτων λίθων του χειμάρρου, ο χρόνος δέ θέλει υποδείξει ήμιν την καταλληλο- τέραν έρμηνείαν, ει και ήμεις φρονοῦμεν ότι ει- ναι η τοποθεσία άκρα, ήτοι άκρωτήριο του άνω λιμέμου του Δία, ως έγγραφομεν εις το προλαβόν φύλλον, ήτοι άκρα Διός, ή Ν. άκρα του όμωνύμου λιμένος.

Το ίερόν άρα τουτο ανήκον εις τον Ποσει- δώνα είναι το γνωστότερον ήμιν τοιοῦτο καθ' όσον το εν Πατέλλι ίερόν θεάς άγνωστου ήμιν (πιθανώς Δήμητρος, Κόρης, Πατέλλης, ήτοι της πάλαι Κυβέλης) καταστραφέν και μη περιγρα- φέν καλώς ήμελήθη, έλθσημονήθη και σήμεραν είναι άγνωστον τοις πολλοίς (Στεφάνου Έπιγρ. σελ. 40), το εις το νῦν Κροκιδάειον εύρεθέν της Ίσιδος ήν άτελέστατον (ένθ' άνωτέρω, σελ. 43), το του Πανός εις Πανικυλαίς δεν εύρέθη ούδαμώς, ως και πολλά άλλα, ών η ονομασία μόνον διασώζει την πιθανότητα της ύπάρξεως τοιούτων, ως Ποσειδία, Δήλι, Σκληπί, Καθείρι Πωμόνια, Ζιά, Πολλώνια, και Άρακλειά, περί των πραγματεύεται η επιστημονική ιστορία της νήσου, ής τά πρώτα σημεία ο αξιότιμος κ. Κλων Στέφανος έχάραξε χωρήσας μεταξύ μύ- θων και παραδόσεων, αιτινες διέφθειραν και εξημίωσαν την αληθή ιστορίαν του τόπου ήμων, ίσως δ' ήμεις εν καιρῷ δημοσιεύσωμεν αυτήν ως εκ των πραγμάτων και της μελέτης γεννά- ται και ουχι εκ των τυχαίων και άδεσπῶτων φημών των πολλών και άδαών ανθρώπων. (Στεφ. σελ. 8, ύποσημ. 7, σελ. 11, ύποσ. 10, σελ. 13 ύποσ. 13 δίς, σελ. 47 ύποσ. 28).

Μετά τινος δέ πάλιν ήμέρας εξεχώσθησαν πολλαι μαρμάρεινι πλάκες του περίξ του ναού έδάφους καθώς και έντός του επιμήκους τετρα- γώνου, ένθα εύρέθη και το μαρμάρεινον βάθρον του άγαλματίου φέρον άνωθεν μόνον δύο έντομάς προσαρμογής αυτού, πλαγίως δέ επί της προ- σόψεως γράμματα δυσανάγνωστα και ανήκοντα πιθανώς εις τά πρό του Εύκλειδου γνωστά ήμιν στοιχεία. Το βάθρον τουτο είναι επίμηκες ύψους 0,05, μήκους 0,62 και πλάτους 0,50 και φέ- ρει κατά μήκος της άνω αυτού πλευράς τας γνωστας έγκασίους των κυματίων βαδδῶσεις, αιτινες κοσμοῦσι πάν βάθρον. Έκ των γραμ- μάτων τουτων καταδείκνυται σαφώς ότι το ίερόν τουτο ήν άρχαιότατον εν Σύρω και έχον πολύτιμον αξίαν ιστορικήν δια την ήμετέραν Σύ- ρον, το δέ σύμβολον της τριαινής του άγαλμα- τίου έρειδομένου επί του μαρμαρίνου ενεπιγρά- φου βάθρου δηλοῖ την ναυτικήν ιδιότητα του θεου η ήρωος του ίερου, ήτις συνδυαζομένη τῇ αναγλύφῳ γυναικείῳ κεφαλῇ, άνηκούση επίσης θεότητι γνωστή ήμιν, δύναται σαφώς να όρίση την θεότητα του ίερου τουτου, ήτις δεν είναι άλλο τι πρόσωπον η ο Ποσειδῶν αυτός ο τιμῶ- μενος και έπευχόμενος των ναυτιλλομένων Συ- ρίων θεός, ο έχων πανταχοῦ της νήσου τά σύμ- βολα αυτού εν διαφόροις μνημείοις, τοῦς γνω- στοῦς δελφίνας και τά θαλάσσια πτηνά (Hiller, άρ. 660 και 662. Στεφ. άρ. 2 και 4).

Έν Σύρω τῇ 8 Οκτωβρίου 1913.

Άνδρ. Κ. Φραγκίδης

**ΜΟΝΟΝ Η ΕΠΙΓΡΑΦΗ
„ΟΣΡΑΜ“**

έγγυάται δια την γνησιότητα των άθραύστων Συρματολαμπτή- ρων Όσράμ, η ποιότητος των οποίων άπολαίει παγκοσμίον φήμης!

Όταν αγοράζετε λοιπόν, προσέχετε πάντοτε να λαμβάνητε τον γνήσιον συρματολαμπτήρα Όσράμ με την επί της βάλου έγκε- χαραγμένην έπιγραφήν „ΟΣΡΑΜ“. Όλοι οι άλλοι λαμπτήρες δεν είναι λαμπτήρες Όσράμ. — Γνήσιοι συρματολαμπτήρες Όσράμ οικονομοῦσιν 75% ξέσμα. διαχέουσι λαμπρύν. λευκόν, κανονικόν φῶς και κέκτῃνται σχεδόν άθραυστον φωτόςμα.

— Υπάρχουσιν εις όλα τά ηλεκτροτεχνικά και παρόμοια κατα- στήματα ως και εις τό Έργαστήσιον, ως και εις τά κατα- στήματα ηλεκτρικής έγκαταστάσεως. — Έταιρεία Άουερ εν Βερολίνω.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Μη γενομένης άπαρτίας κατά την συνε- δρίασιν της 6ης τρέχοντος μηνός, καθ' ην υπεβλήθησαν, τε Άπολογισμός του λή- ξαντος έτους 1912-1913 και ο Προϋπο- λογισμός του επίοντος έτους 1913-1914 του εν Έπισκοπήφ Ίερου Ναού του Προ- φήτου Ηλιού, προσκαλούνται και αυθις οι κ. κ. Ένοριται εις έπαναληπτικήν συνε- δρίασιν την 21 τρέχοντος μηνός, ήμέραν Κυριακήν και ώραν 4 Μ. Μ. εν τῷ αυτῷ Ίερῷ Ναῷ και δια τον αυτόν ως άνω σκο- πόν, συμφώνως τῷ Νόμῳ περι Ένοριῶν και το ύπ' αριθ. 7 άρθρον τουτου.

Οι Έπίτροποι του Ίερου Ναού
του Προφήτου Ηλιού
Ίερεῦς ΔΗΜ. Ι. ΓΙΟΥΡΓΑΣ
ΜΙΚΕΣ Μ. ΔΡΟΣΟΣ
ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ Ν. ΠΑΠΠΑΔΑΜ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Α. ΚΑΠΠΑΡΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Σ. ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ ΣΥΡΟΥ

Κατέπλευσαν πρός άνθράκευσιν τά κάτωθι άτμόπλοια, με φορτίον μόν τά :

«Export» (ρωσικόν), «Μηνάς» (έλληνικ.), «Κατίνα» (έλλην.), «Χαρίτων» (έλλην.), «Ele- na» (ρουμαν.), «Χρυσόπολις» (έλλην.), «Anna Qoich» (αύστριακ.), «Ρόκος» (έλλην.), «Μαρία Ρούσου» (έλλην.), «Φιλομάχη» (έλλην.), «Τσι- ροπινάς» (έλλην.). Κενά δέ τά εξής : «Καλδο- κορέσης» (έλλην.), «Μαριέτα Ράλλη» (έλλην.), «Διλή» (έλλην.). Έπισκευασθέν τελείως το πρό ήμερῶν καταπλευσαν εις τον λιμένα μας άτμό- πλοιον «Ευάγγελος» εξηκολούθησε τον πλοῦν του προχθές Τετάρτην δι' Ιταλίαν.

**ΜΕΤΑΞΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΟΥΤΣΙΝΟΥ**

Παρά τῇ Πλατείῳ Μιαούλη.

(Παραπλευρῶς του έμποροραφείου κ. Δ. Άναγνωστοπούλου και άπέναντι του καφερείου κ. Ν. Ρούσου).

Είδοποιείται το σεβαστόν κοινόν Έρμουπό- λεως και Σύρου, ότι εν τῷ καταστήματι τουτου θα εύρη είδη έλεκτικής ποιότητος εις τιμάς ει- λικρινείς. Πωλοῦνται εν αυτῷ : Μετάξια ραπτι- κής παντός είδους και χρώματος, κομδία φορε- μάτων εις πλουσίαν συλλογήν, καθώς και άπαντα τά είδη της ραπτικής άνδρικῶν και γυναικειῶν φορεμάτων. Κομδία, άστέρης, κορδόνια, γαλό- νια κλπ. δια στρατιωτικῶς στολάς.

**ΠΩΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΤΙΣ
ΝΑ ΘΕΡΑΠΕΥΣΗ ΤΟΝ ΑΣΘΕΝΗ
ΣΤΟΜΑΧΟΝ ΤΟΥ**

Η δυσπεψία είναι μία κακή κατάσταση κατά την οποίαν ο στόμαχος εύρίσκεται ολο- τελώς ή εν μέρει εις άνικανότητα να χωνεύση την τροφήν. Η δυσπεψία διακρίνεται εκ των υποξύνων έρουγῶν, της φλογώσεως και του βά- ρους όπερ αισθανόμεθα εις το βάθος του στο- μάχου. Είς τας σοβαράς περιπτώσεις δοκιμά- ζει τις επιμόνους κεφαλαλγίας, ζαλάδας, πό- νους μεταξύ ώμων και άλλοτε μόν δυσκοιλιό- τητα, άλλοτε δέ διάρροιαν.

Ο μόνος τρόπος όπως θεραπευθῇ η δυσπε- ψία είναι να καταστή ο στόμαχος άρκούντος ίσχυρός δια να εκτελή την εργασίαν του. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος πρός θεραπείαν της δυ- σπεψίας· ο στόμαχος ενός άτόμου καλῶς έχον- τος εκτελεῖ καθημερινῶς κανονικῶς την εργα- σίαν του.

Η εργασία της χωνεύσεως διατελεῖ υπό την επίδρασιν του αίματος και των νεύρων, ο καλ- λίτερος συνεπῶς τρόπος όπως θεραπευθῇ εις κακῶς στόμαχος είναι η χρῆσις ενός φαρμάκου τονωτικῶ και ανακκινιστικῶ του αίματος. Τα Καταπότια Πίνκ δίδουν αίμα εις έκάστην δύ- τιν και τονώνουσι τά νεύρα.

ΤΑ ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΠΙΝΚ

Πωλοῦνται εις τά κυριότερα φαρμακεία πρός δρ. 4 το κυτίον η δρ. 21 τά 6 κυτία. Διερκής παρακαταθήκη εις τά ένταῦθα φαρμα- κεία Π. Κερβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελο- πούλου, Γ. Λυγεράκη και Ν. Βούλγαρη.

Γενικοί αντιπρόσωποι Δαμαλάς και Σία, εν Πειραιεῖ

Άποφεύγετε τας άπομιμύσεις.

Τα γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν έξωθεν του κυτίου λευκήν ταινίαν με το όνομα Δαμα- λάς και Σία, έσωθεν δέ την όδηγίαν της χρή- σεως έλληνιστί.

**ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΠΙΠΛΟΠΙΣΙΑΣ
ΝΙΚΟΛ. ΖΑΝΝΟΥ**

Καταρτισθέν και πλουτισθέν τελείως μετε- φέρθη αυθις εν τῇ παλαιῳ αυτού διεθύνσει ένθα αναλαμβάνει πάσαν σχετικήν εις το είδος του εργασίαν συνδυάσαν το της επιμεμελημένης έρ- γασίας προσόν μετά της λογικότητος των τιμών. Άπειρία νέων σχεδίων ίκανοποιούσα πάσαν ιδιορρυθμίαν.

Έν ΑΘΗΝΑΙΣ όδός Περικλέους 5.

Ο κ. ΘΩΜΑΣ ΣΚΑΣΣΗΣ Ίατρος, και Βουλευτής Κυκλάδων, κατοικεί εν Αθήναις εν τῇ όδῳ Σωκράτους 73 Α.

“ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ,”

Αυτὰς τὰς ἡμέρας τῶν ἀνυποφόρων κυνικῶν καυμάτων, τῆς ἀφορήτου ζέσσης, τοῦ ἰδρώτος καὶ τῆς νάρκης ἤτις καταλαμβάνει τὴν ψυχὴν μας παραλόουσα πάσαν δραστηριότητα καὶ ἐνέργειαν, μίαν ἀνακούφησιν ἔξουραστικὴν, μίαν ἀπολαυστικὴν καὶ περιζήτητον δροσιάν, μίαν ὅσιν παραδείσιον εὐρίσκει τις, κατὰ τὰς μεταμεσημέριον ὥρας, ἐπὶ τοῦ θαυμασίου κρηπιδώματος τῶν «Κυμάτων» ὅπου ἡ φυσικὴ καλλονὴ τόσο ἐπιτυχῶς συνειργάσθη μετὰ τῆς τέχνης ὥστε παρήγαγεν τὴν μικρὰν αὐτὴν γωνίαν τῆς χαριτωμένης παραλιακῆς ἀκτῆς μας, κρυμμένης εἰς μίαν μαγευτικὴν, ἐξόχου ὠραιότητος, πτυχὴν τῆς εἰσχοεξεχούσης ἀνατολικῆς παραλίας μας, ἐφ’ ἧς εὐρίσκομεν ἀσφαλὲς καταφύγιον ἐναντίον τῆς ἀπειροῦς καταδειώξεως τῶν πυριφλεγῶν ἀκτίνων τοῦ πυρπολοῦντος ἡμᾶς Ἡλίου, ἐξαπλούμενοι νοηχέστατα ἐπὶ πέντε - ἕξ καθισμάτων καὶ ῥοφῶντες μακαρίως τὸν βαρυγλυκὸν μας κατὰ δόσεις ἀνεκλαλήτου εὐτυχίας, ἀπολαμβάνοντες, ἐπὶ τοῦ δροσολούστου τούτου κρηπιδώματος, ἐνδὸς ἐξόχου πανοράματος ἀπειροῦ γοητείας πρὸ ἡμῶν ἐπιχαίρειας ἐξελισσομένου ἰθαλάσσης ἡρέμου, κρυσταλλοφανοῦς, φωσφορίζουσης, γλυκείας, μυρία ἀποπνεύσης ἀρώματα καὶ μύρα καὶ δρόσου θαλασμάδους, ἀντανεκλώσης ὄλην τὴν χάριν μειδιώσης γλαυκώπιδος Ἀμφιτριτῆς νοηχῶς κατακεκλιμμένης ἐπὶ τῆς ἀπεράντου χρύσης αὐτῆς Παστάδος, λυκνίζομένης ὑπὸ Νηρηϊδῶν καὶ Χαρίτων καὶ τῶν πλαισιούτων αὐτὴν περίξ ἡμιδιαφανῶν θράχων ἐφ’ ὧν γλυκύτερον ἐπιχύνεται κατὰ τὴν ὥραν ταύτην, καθ’ ἣν ὁ λευκόχρυσος Φοῖβος ἐτοιμάζεται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ περίχρυσα βασίλειά του, τὸ χρῶμα τῶν ἕων καὶ τοῦ μενεξέ, ὀρθουμένων ἀπὸ τοῦ μέσου τῆς θαλάσσης ὡς νυμφῶν περικαλλῶν κατὰ διάφορα σχήματα καὶ μορφὰς, πλησίον ἀλλήλων κειμένων, ἀγρύπνως ἐπὶ αἰῶνας προσατενιζομένων, πολλῶν ἐξ αὐτῶν ἐνδόξων, πλουσίων, εὐτυχῶν, μὲ ἱστορίαν καὶ παρελθόν, ἄλλων δὲ ἀσήμων, ἐρήμων, πτωχῶν, ἄνευ παρελθόντος, παρόντος καὶ μέλλοντος ἴσως: Τῆς βασιλίδος τῶν Κυκλάδων καὶ ἱερᾶς τῆ Βάκχης, εὐφοροτάτης νύμφης Νάξου, εἰς ἣν ἡ Ἀριάδνη ἐγκαταλειφθεῖσα τοσοῦτον ἀγνωμόνως ὑπὸ τοῦ Θησέως εὐρε παρηγορίαν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Διονύσου, καὶ διὰ τὰ λιμενικὰ τῆς ὁποίας ἔργα ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης, εἰς τοὺς καθ’ ἡμᾶς χρόνους, μεταλάσων ἐκάστοτε, ἐν εἶδη χιτῶνος, πολιτικῶν ἀρχηγῶν καὶ πολιτικᾶς ἀρχᾶς, κατῴρωσε νὰ δαπανῆθῃ ἐν στρογγύλῳ ἑκατομμύριον ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν ἕνα ἐπιτευχθῆ ἢ ἐξασφάλισι ἐν τῇ λιμένι τούτῃ τῆς τόσον σημαντικῆς τοῦ τόπου ναυτιλίας, τῆς τὰ πελάγη τῆς Μεσογείου καὶ τῶν Ὀκεανῶν διασχίζουσης πρὸς μεταφορὰν εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τῶν πεφμισμένων προϊόντων τῆς νήσου, πεπόνων, ὕδροπεπόνων, μήλων χρυσῶν καὶ γλυκογεωμῶν τῆς μικροσκοπικῆς Δήλου, ἀναδυθείσης ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐκ τοῦ μέσου τοῦ πελάγους χάριν τῆς πολυαγαπημένης του Αἰγύπτου, τῆς περιφύμου διὰ τὸν Ναὸν καὶ τὸ Μαντεῖον τοῦ Κινθίου Ἀπόλλωνος, πλουσίας τοῦ πάλαϊ καὶ εὐτυχούς, κατοικοῦμένης ἀπὸ ὑπερεκατοντακισχιλίων ψυχῶν, νῦν δὲ ξηρᾶς, ἀγώνου, ἐρήμου, περικλειούσης εἰς τὸ βάθος τῶν ἱερῶν αὐτῆς χωμάτων δι’ ὧν ὁ χρόνος κατεκάλυψε τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας, τὰς οἰκίας καὶ τοὺς ναοὺς, περικαλλῆ ἔργα διασήμων καλλιτεχνῶν, ἀφιερῶματα εὐδακῆ φιλοθρήσκων προσκυνητῶν, ἄτινα ἢ σκαπάνῃ τοῦ ἀρχαιολόγου ἀποκαλύπτει ἡμῖν σήμερον. Τῆς Μυκόνου, ξηρᾶς καὶ ταύτης καὶ ἀγώνου εἰς ἣν ἐλέγετο ὅτι ἐκρύπτοντο μετὰ τῶν ἀπορρόγων αὐτῆς θράχων οἱ ἄσχοι οἱ ἐγκλείοντες τοὺς περιλαλήτους ἀνέμους τοῦ Αἰόλου, οὐδὲν τὴν σήμερον παραγούσης ἢ μικρὰν κτηνοτροφίαν. Τῆς Τήνου, μακροσκελοῦς, εὐφόρου, αἰθερίας, δρομένης διαρκῶς ὑπὸ τοῦ Βορρέος, ἐφ’ ἧς μετὰ τὴν εὐμορφίαν διαγράφεται ἐντεθῆν, δεσπόζουσα τῆς νήσου, ἢ ὡς Φουρικῶν μινὰρὲ κορυφῇ τοῦ Ἐξομβούργου καὶ τὸ περικαλλὲς κωδοσοστάσιον τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας, πανελληνίου προσκυνήματος καὶ λατρείας. Τῆς Πάρου στρογγύλης καὶ ὀμαλῆς, γαλανῆς, εὐγενοῦς, μειδιώσης τὸ ἀγαθὸν ἐκεῖνο μειδιᾶμα ὅπερ ὀλέπομεν διανοιγόμενον διάπλατα ἐπὶ τῶν φιλοξένων φυσιογνωμιῶν τῶν κατοίκων τῆς, προ-

βαλλούσης διὰ μέσου λεπτῶν ἀραχοῦφάντων νεφῶν τὰς τερπνὰς κορυφὰς τῶν ὀμαλωτάτων βουνῶν τῆς, τῆς διασχίζουσης αὐτὴν Μαρπίσσης ἀπὸ τοῦς θαυκόλους τῆς ὁποίας ἐλατομήθησαν μυριάδες Παρίων λευκῶν ὡς ἢ χιῶν μαρμάρων καὶ πολυτίμου λυχνίτου, διαφανοῦς ὡς ἢ βελος καὶ εὐπλάστου ὡς ὁ κηρὸς, ἀπὸ τὸν ἀκατέργαστον ὄγκον τῶν ὁποίων ἢ ἐξοχος ἢ θαυμαστὴ σμίλη τῶν μεγαλοφυῶν Φειδιῶν καὶ Πραξιτελῶν παρήγαγεν τὰ ἀριστουργήματα τῆς Ἀφροδίτης, τοῦ Ἑρμοῦ, τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, τῆς Ἀθηνᾶς καὶ πλείστα ἄλλα ὧν οὐκ ἔστι ἀριθμῶς, πρὸ τῶν ὁποίων, κατόπιν δεκάδων αἰῶνων, οἱ σημερινοὶ σοφοὶ ἀποκαλύπτονται γοτυπετοῦντες καὶ θαυμάζοντες ἐν ἐκστάσει τὰ ἔνθεια ταῦτα ἔργα. Τῆς συμπαθοῦς ταύτης νήσου ἧς οἱ κάτοικοι, ἀφίνονται, κατακλυζομένης τῆς ὠραίας αὐτῶν Πατρίδος ὑπὸ ἀπροσπελάστῳ ἑλῶν, νὰ σήπωνται, νὰ φθίνωσι, μαστιζόμενοι ὑπὸ τῶν ἐλωδῶν μισμάτων, εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ὁποίας, παρὰ τὴν πλαταμῶδη ἀκτὴν ἐφ’ ἧς ὁ φλοίσθος τῶν γλυκυφθόγων κυμάτων δὲν ἔπαυσε, ἐπὶ αἰῶνας τώρα, νὰ ἐξυμνῇ τὸ ἔξοχον ἀντίτυπον μεγαλοφυοῦς Καλλιτέχνη, ἐπιδητικῶς πρὸ αὐτοῦ ἀνυψούμενον, καὶ νὰ κλαίῃ δυρόμενος διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν καὶ τὴν ἀστοργίαν τῶν ἀρχόντων καὶ τῆς Πολιτείας, μέσῃ πλουσίῳ ἀμπελώνων καὶ κατασπαρμένῳ πλουσίῳ τάπητος, ἀνεγείρεται περίξ γλαυκώδους καὶ αἰθερίου ὀρίζοντος, ἐν ἀριστοῦργημα, πολύτιμον τῆς ἀρχιτεκτονικῆς κόσμημα, εἰς ἀνεκτίμητος τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας θυσσαυρὸς, ἐν ἱερῶν καὶ ἱστορικῶν τῆς ὀρθοδοξίας κειμήλιον, ὁ Ναὸς τῆς Θεοτόκου, πιστὸν καὶ μοναδικόν, ἐν σμικρῷ, ἀντίγραφον τοῦ ἐν τῇ Πόλει τῶν Κωνσταντινῶν θαυμασίου καὶ περιλάμπρου Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, πανελληνίου μείλιου προσκυνήματος καὶ ἐθνικοῦ περιποθήτου ἀγαθίσματος, κατέχοντος εὐρύτατα ἅπαντα τὰ κρύφια μυστήρια τῆς Βυζαντινῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ διατηροῦντος καθ’ ὄλην τὴν ἔκτασιν τοὺς τύπους καὶ ῥυθμοὺς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τοιαύτης, τὸ ἀτίμητον τοῦ ὁποίου μάρμαρινον Κιδῶριον, τὸ ἐν τῇ ἱερῇ Βήματι σκέπον διὰ τοῦ ἐπίσης μαρμαρίνου τρούλου του καὶ τῶν μαρμαρίνων στηλῶν του - ἔργον ἔξοχον εἰς τέχνην καὶ γραμμὰς - τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν, παθὸν, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ διαρρεῦσαντος χρόνου καὶ τῶν ἐπελθουσῶν κατὰ τὸ διανυθὲν ὑπὸ τῶν αἰῶνων διάστημα γαιολογικῶν μεταβολῶν, ἐκ καθιζήσεως τοῦ ὑπ’ αὐτὸ ἐδάφους, διατελεῖ ἐν ἀκροσφαλεῖ καταστάσει κινδυνεῦον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ κατακρημνισθῇ σύσσωμον, καίτοι πρὸ ἐξαετίας περίπου ἢ ἀναστήλωσις ἀποφασισθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας διὰ δαπάνης πέντε χιλιάδων δραχμῶν, ἐγκατελείφθη, τοῦ πολιτευτοῦ τῆς νήσου συνεργούοντος, ματαιωθείσα ἔκτοτε μόνον ἔχγη ἀφίσασα τὴν διάδασιν τοῦ δεινοῦ τῆς βυζαντινῆς ἀρχαιολογίας Ἐφόρου κ. Ἀδ. Ἀδαμαντίου, δημοσιεύσαντος ἐπὶ τῇ δοθείσῃ εὐκαιρίᾳ, δύο-τρία περισπούδαστα καὶ πλήρη σοφίας ἄρθρα περὶ τῆς ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν ἀξίας τοῦ πολιτίμου κειμήλιου, καὶ τὴν ἐνεργηθεῖσαν περίξ τοῦ ἱεροῦ τούτου καλλιτεχνήματος ἐγκατάστασιν μερικῶν ἐκρίων, ὀρθουμένων ἐκεῖ ἐν ἀξιοθρήνητῃ κατηφείᾳ καὶ θλίψει, ἕνα ἔχοντα πόνον, μίαν ἀναπέμποντα πρὸς τὴν Παναγίαν ὀλόθεριμον εὐχὴν, τὸν ἐπ’ αὐτῶν ἀνασκολοπισμὸν καὶ τὴν ἀπαγχόνισιν ἐκεῖνων ὧν αἱ ἐνέργειαι, ἢ ἐγκατάλειψις, ἢ ἀστοργία, ἢ ἀνήκουστος ἀκηρία κατεδίκασε νὰ μένωσιν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἐπὶ ἐξαετία ὀλόκληρον εἰς μάτην ἀναμένοντα τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ δι’ ὃν ἐστήθησαν ἐκεῖ σκοποῦ....

Ἄλλ’ ἢ γοητεία, ἢ μαγεία, ἢ θαυμασία ἀποψις αἰφνιδίως ἐξέλειπε: τὰ φανταστικὰ σχήματα, αἱ ἀόρισται μορφαὶ τῶν ἀργυροχρῶσων νεφῶν ἐσκοτίσθησαν: αἱ περιπλανώμεναι σκιαὶ τῶν διασχίζουσῶν τὰς γραφικὰς ἀκτῆς τοῦ Κυκλαδικοῦ πελάγους τριήρων, ἐχάθησαν: αἱ πελωρία σκιαὶ τῶν ἐναντι ἡμῶν πλουσίων καὶ εὐδαμόνων κατοίκων τῆς Ἰερᾶς Δήλου ἐξηφανίσθησαν: σκότος κατέλαβε πικρὸν τὰ περίξ καὶ ὀλίγον κατ’ ὀλίγον καὶ αὐτοὶ οἱ ἀθάνατοι, οἱ αἰῶνιοι, οἱ γιγάντιοι βράχοι ἐπὶ τῶν ὁποίων ἑκατομμύρια ἀνθρώπων σκεπτομένων, ὄνειροπολούντων, εὐελπιζομένων, ἀγαπῶντων, μισούντων, εὐτυχούντων. ἦλθον, εἶδον καὶ παρήλθον χωρὶς φεῦ! ν’ ἀφίσταν ἔχνος τῆς διαβάσεως τῶν

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ
Συνέχεια: ὄρα φύλλον 131.

Ἀπὸ τὸν Κινηματογράφον.
5. Un train à cremailière = Κρεμαστὴ γέφυρα.
6. Πατινάδα ποῦ τῆς ἀξίζει.
Δραματικὴ ἔκτακτος κωμωδία.
7. Commenton fait la cour = Πῶς πηγαίνουν περίπατον.
8. Ἀπὸ τὰ κωμικὰ τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως. = Ἡ Σαλαμίς ἐτέθη εἰς πενθήμερον κάθαρσιν μὴ λογιζομένου τοῦ διαπλοῦ. Φαίνεται ὅτι κατὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ εἰρημένῃ νήσῳ κεῖται ἐν τῇ Εἰρηκῇ.
Μαργαριτοσυλλέκτης

Τὸ ἰδεῶδες τῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς νέας Ἑλληνικῆς γενεᾶς.
Γνώμη Ἰγγλου φιλέλληνας.

Ἡ ψυχολογικὴ ἐκπαίδευσις τῆς νέας γενεᾶς τῶν Ἑλληνοπαίδων, κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην, δεόν νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τῶν ἐξῆς διδαγμάτων.

1ον) Οἱ μαθηταὶ νὰ διδάσκωνται οὕτως ὥστε ν’ ἀποκαθίστανται τέλειοι καὶ ἀληθεῖς φιλοπάτριδες.

2ον) Νὰ ὑπηρετοῦν τὴν Πατρίδα τῶν μετ’ αὐταπαρνήσεως καὶ ἀνιδιοτελοῦς ἀφοσιώσεως.

3ον) Νὰ ἐκτιμῶσι τὴν μεγάλην καὶ ἐνδοξὴν ἱστορικὴν τὴν πατροπαράδοσιν. καὶ

4ον) Νὰ ὑπερηφανεύωνται ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν χώραν ἐν ἣ ἐγεννήθησαν: δηλ. τὴν Ἑλληνικὴν.

Ἐγὼ δὲ, ὡς πατήρ, συμπαθῶ εἰς τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος καὶ εὐχομαι νὰ ἴδω τὴν νέαν Ἑλληνικὴν γενεάν, τὴν τε ἐν τοῖς σχολείοις καὶ τῇ Πανεπιστημίῳ ἐκπαιδευομένην, ἀποκαθιστάμενην ἱκανῶς ἐνεργὸν εἰς εὐφρεῖς ἀνδρας, οἷτινες προώρισται νὰ παιξῶν τὸ μέρος τῶν κατὰ τὴν διαχειριστικὴν, τὴν κοινωνικὴν καὶ τὴν ἠθικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας ταύτης.

“Ὅσους δὲ ἐκ τῶν σπουδαστῶν εἶδον καὶ ἐγνώρισα κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς ἐν Ἀθῆναις διαμονῆς μου καὶ μετὰ τῶν ὁποίων ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ συνδιαλεχθῶ ἐσχημάτισα πλήρη τὴν πεποίθησιν περὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν χρηστῶν ἐλπίδων τῶν.

Φρονῶ ὅθεν ὅτι πᾶσα θυσία δὲν θέλει θεωρηθῆ ὑπερβολικῆ καὶ ὑπέρογκος χάριν τῆς ἐκπαίδευσως, μορφώσεως καὶ εὐθυμίας αὐτῶν καὶ ὅτι ἐξ αὐτῶν, διὰ τῆς καταλλήλου ἀναπύξεώς των, ἐξαρτᾶται τὸ εὐρὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος.

Δέχθητε Κύριοι τὰ εἰλικρινῆ μου αἰσθήματα μετ’ ὧν διατελῶ μετ’ ὑπολήψεως

William Allen
Master of Methodist School.
N. Βασιλίδης.

Ἐπανάληψις ἐκουσίου πλειστηριασμοῦ.

Μὴ προσερχθέντος ἐπαρκοῦς τιμῆματος διὰ τὴν ἐκουσίως πλειστηριαζομένην οἰκίαν μετὰ τῆς περιοχῆς τῆς τοῦ ἀποδιδώσαντος Ρώσου ὑψηλοῦ Κυπριανοῦ Δαράγεβιτς, ὁ πλειστηριασμὸς ταύτης ἐπαναληφθήσεται τὴν 13ῃν Ὀκτωβρίου 1913, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 Π. Μ., παρουσίᾳ τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Ἑρμοποδλεως ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ Ὑποπροξένου τῆς Ρωσίας κ. Γεωργίου Ψιακῆ ἢ τοῦ πληρεξούσιου αὐτοῦ δικηγόρου κ. Θεοδώρου Α. Δρακίη.

Ἡ οἰκία αὕτη κεῖται κατὰ τὴν θέσιν «Πόρι» τῆς περιφερείας τοῦ δήμου Σύρου, σύγκειται δὲ ἐξ ὑπογείου πλακοστρώτου, αἰθούσης, δωματίου, μαγειρείου, κλιβάνου καὶ ἀποχωρητηρίου. Τὰ δάπεδα τῶν δωμάτων εἶναι ἐστρωμένα μετὰ πλακάκια λούστρου, ἢ δὲ ὀροφῇ θολωτῇ μετὰ σιδηρᾶς δοκούς (θόλα). Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς οἰκίας περιλαμβάνει φρέαρ μετὰ ὠραῖον πόσιμον ὕδωρ, διάφορα συκόμενα, ἀμπελῶνα, μίαν ἐλαίαν καὶ μίαν ροδὴν κλπ.

Ὅ ὡς ἄνω πλειστηριασμὸς γενήσεται ἐν τῇ ἐνταῦθα συνήθει διὰ τοὺς πλειστηριασμοὺς τόπων, Καφενεῖῳ Μπουνοῦρη, κτήματι Κοσμᾶ ἢ Δρύστη.

Ἐρμούπολις, τῆ 18 Σεπτεμβρίου 1913.